

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing.arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti a před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2014, č. j. 8 A 181/2012 – 76,

t a k t o :

- I. Stěžovateli **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno soudní řízení o žalobě stěžovatele na ochranu proti nečinnosti a před nezákonným zásahem z důvodu nezaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

[2] Městský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 15. 1. 2013, č. j. 8 A 181/2012 – 18, doručeným stěžovateli dne 22. 1. 2013, k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu ze dne 28. 12. 2012. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Městský soud usnesením ze dne 23. 9. 2013, č. j. 8 A 181/2012 – 62, uvedenou žádost stěžovatele zamítl. Stěžovatel napadl citované usnesení kasační stížností, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11.

2013, č. j. 1 As 107/2013 – 17, zamítnuta. Městský soud následně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 9. 1. 2014, č. j. 8 A 181/2012 – 71, které bylo stěžovateli doručeno dne 22. 1. 2014. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani přes tuto opětovnou výzvu městského soudu soudní poplatek nezaplatil, městský soud napadeným usnesením řízení o žalobě stěžovatele zastavil.

[3] Proti tomuto usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, kterou namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud vzhledem k předmětu posuzované věci (tj. kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) netrval na zaplacení soudního poplatku ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti z důvodu řetězení řešeného problému (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77). Bylo však nutno se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

[5] Z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že pro rozhodnutí ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, jednak nedostatek prostředků, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, jednak též nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka. Z důvodu již výše zmíněného řetězení řešeného problému posouzení majetkových poměrů stěžovatele ve vazbě na osvobození od soudních poplatků zdejší soud neposuzoval splnění podmínek pro osvobození od soudního poplatku.

[6] Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení prokázána. Kasační stížnost má v rámci daných možností požadované náležitosti a stěžovatel v ní srozumitelně vysvětlil, proč považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné a z jakých důvodů tak dovozuje. Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání, aby o stěžovatelem formulované kasační stížnosti věcně rozhodl. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nepochybně, že soudní poplatek nezaplatil.

[8] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být

pokračování

na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

[9] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Zdejší soud se těmito námitkami již zabýval v rozsudku ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 As 107/2013 – 17.

[10] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu